

blik havde tænkt mig, at jeg allerbagest i mit Følge skulde faa den højtærede Minister, drivende sit Parti frem foran sig.

Den højtærede Minister har nu yderligere den Plan, at et muligt Overskud skal lægges hen til en Reservefond. De Lovforslag, der senere komme til Behandling, har jeg endnu ikke haft Lejlighed til at gennemlæse; jeg skal derfor vente med at udtale mig nærmere, men jeg vil gerne sige, at det er et højt aparte Forslag, der her er Tale om. Hvis det ene Aars Regnskab i Forhold til det foregaaende yder lidt over en normal Indtægtsstigning, skal det overskydende henlægges til en Reservefond, ganske uanset Aarets Udgifter, ganske uanset, om det møder med Underskud eller Overskud. Det var dog rimeligere at knytte en saadan Beslutning om en Reservefonds Henlæggelse til Tilstedeværelse af et Overskud paa Regnskabet og ikke til Tilstedeværelsen af et bestemt Forhold i Indtægterne: Det vil dog være højt besynderligt, at naar vi staa f. Eks. med et saadant Regnskab, der vel viser en Fremgang i Indtægt, men paa den anden Side en Udgift, der bringer Underskud, skulle alligevel de forøgede Indtægtsbeløb henlægges til Reservefonden. Jeg ved ikke, hvorledes man tænker sig det praktiseret. Det vil jo blive nødvendigt at optage nye Laan, medmindre den højtærede Finansminister er kommen til den Overbevisning, at de Penge, der her ere bevilgede, ville rulle saa voldsomt ind i Statskassen, at der ikke vil komme Vanskeligheder af nogen som helst Art.

Jeg har allerede nævnt, at Skattebeløbet er blevet noget mindre, og at det er det eneste gode, jeg kan sige om Lovforslagene i den Form, hvori de vende tilbage til os. Da Lovforslagene blev forelagte her, sagde den højtærede Minister, og han har senere gentaget det Gang paa Gang, at disse Lovforslag vare som en udstrakt Haand til det høje Landsting, de vare paa Forhaand saaledes, at Folketinget gav Afkald paa at gennemføre sine Ønsker angaaende Skattelovgivningen for at lette Lovforslagenes Gang gennem det andet Ting. Denne Karakteristik betegner jo Lovforslagene som et moderat Kompromis, som et meget nøje Udtryk for hele Finansministerens politiske Opfattelse. Naar nu Lovforslagene vende tilbage efter at have været i Landstinget, maa man spørge, om da Landstinget har modtaget dette Kompromisforslag, erkendende, at det var et Kompromis, der i Forvejen havde givet Landstinget, hvad det havde Krav paa, eller om det har stillet yderligere Fordringer,

og om saadanne Fordringer ere blevne imødekomne. Naar jeg da nu genser dette Lovkompleks, ser jeg i dets Helhed ikke andet end Indrømmelser til konservativ Side. Det fremhæves fra Regeringspartiets Side, at Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter er blevet bevaret, og derved fremhæver man altsaa Nedsættelserne paa de indirekte Skatter som noget, der skulde betragtes som en Indrømmelse fra konservativ Side til venstre Side. Men det er ganske forkert; saaledes er Forholdet ikke. Nedsættelserne i de indirekte Skatter ere ikke en Indrømmelse til venstre Side. Det vil man se, naar man betragter hvilke Nedsættelser der er sket. Der er foretaget en Formindskelse af Ølskatten, men fra første Færd har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) forlangt en saadan Nedsættelse. Dette Krav forekom mig velbegrundet; jeg ønskede ingen Forhøjelse, og jeg har betegnet den foreslaaede Forhøjelse som eksorbitant, fordi den vilde ødelægge Ølindustrien. Men Nedsættelsen er altsaa ogsaa krævet fra højre Side, og den kan derfor ikke være noget. Højre har givet som Indrømmelse. Tillægsafgiften paa Spiritus er bortfalden. Det kan heller ikke betragtes som en Indrømmelse fra højre til venstre Side, tværtimod, det er Højre, som har forlangt dens Bortfald, og Venstre har erklæret, at det nødige vilde give Afkald paa den — det har det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) endnu i Dag fremhævet. Der er foretaget Ændringer i Cigarettskatten. Er det Ændringer, som betyde en Imødekommen overfor Venstre? Paa ingen Maade; de Ændringer, som ere skete, ere et Udtryk for, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har krævet: Kultoldens Bortfald, ligeledes Nedsættelsen af Skattebeløbet — det er en Fordring, som Højre efterhaanden ogsaa antog. Og saaledes er der med disse forskellige Nedsættelser af de indirekte Skatter ikke sket andre Indrømmelser end saadanne, som Højre maatte antages at ville sætte Pris paa. Hvis der skulde være sket en Indrømmelse fra Højre til Venstre paa Nedsættelsen af de indirekte Skatter, maatte det være sket gennem Bortfald af en af de indirekte Skatter. Gennem Nedsættelse eller Bortfald af Brændevinsskatten kunde der siges at være gjort en Indrømmelse fra Højre, som betød noget for Højre, da Højre jo er Brændevinsskattens principielle Tilhænger. Men der, hvor de indirekte Skatter ere elskede af Højre, der ere de bevarede i deres fulde Højde. De Indrømmelser, der ere skete,